

گزارش

مرگ کودکان بیمار با هر روز تأخیر تهیه دارو

فشار مالی و روحی بی‌امان بر دوش والدین کودکان دوشن
او با اشاره به دیگر مشکلات بیماران دیستروفی دوشن و بکر و در توضیح آن می‌گوید: «بیماری دوشن، نامی است که با شنیدن آن تن هر مادری به لرزه می‌افتد. یک بیماری ژنتیکی، پیش‌رونده و کشنده که به‌تدریج عضلات بدن را نابود می‌کند. در این بیماری، بافت عضله به‌مرور با چربی و فیبروز جایگزین می‌شود و این روند تخریب، از طریق تجمع کلسیم در عضلات اتفاق می‌افتد. تنها پنج درصد از کلسیم در خون وجود دارد و ۹۵ درصد دیگر در استخوان‌ها و دندان‌هاست. وقتی کلسیم وارد عضله می‌شود، بدن برای جبران آن را از استخوان‌ها می‌گیرد و این امر باعث ضعف استخوان و پوکی زودرس می‌شود، به‌همین‌دلیل این کودکان باید رژیمی سرشار از پروتئین و کلسیم داشته باشند؛ غذاهایی مانند مرغ، ماهی سالمون، کلم بروکلی، حبوبات، لبنیات، اسفناج و بادام درختی، اما همین تغذیه مناسب، هزینه‌ای سنگین و طاقت‌فرسا برای خانواده‌هاست. هزینه‌ها به قدری بالاست که بسیاری از پدران و مادران این سرزمین دچار افسردگی، اضطراب و فرسودگی روانی شده‌اند؛ بعضی حتی از شدت فشار روحی و مالی، تا مرز خودکشی پیش رفته‌اند. ما خانواده‌های بیماران، همه امیدمان را به تصمیم وزیر بهداشت بسته‌ایم؛ زیرا جان فرزندان ما به تصمیم امروز این وزارتخانه گره خورده است».
حدود یک ماه پیش، درخواست رسمی خانواده‌های بیماران دیستروفی دوشن و بکر، مبنی بر ثبت واردات فوری داروی وامورولون «آگامری» از طریق انجمن حمایت از بیماران دیستروفی به دفتر وزیر بهداشت ارسال شد، اما پاسخ روشنی از سوی وزارتخانه به خانواده‌ها داده نشد و آنها اکنون برای رساندن صدای مطالبه خود به گوش مسئولان، ناچار به برگزاری جمععی مسالمت‌آمیز و قانونی مقابل ساختمان وزارت بهداشت شدند. همچنین در این زمینه کارزاری راه‌اندازی شده و به امضای حداکثری رسیده است. در این کارزار آمده: «ما، خانواده‌ها و بیماران مظلوم مبتلا به دیستروفی عضلانی دوشن و بکر، که با یک بیماری ژنتیکی نادر و کشنده دست‌وپنجه نرم می‌کنیم، با صدای واحد خواستار دسترسی فوری به داروی آگامری (وامورولون) هستیم. این دارو در دنیا به‌عنوان درمانی امیدبخش و دارای نشان ویژه بیماری‌های نادر شناخته می‌شود و می‌تواند روند بیماری را کند کرده و کیفیت و طول عمر بیماران ما را به شکل معناداری بهبود ببخشد. همچنین داروی مزبور، هم‌اکنون در کشورهای همسایه ایران در دسترس بیماران قرار گرفته و این موضوع نشان می‌دهد که تأمین آن برای کشورمان امکان‌پذیر و ضروری است».

خانواده‌های بیماران دوشن بدون پشتوانه حمایتی راه‌ها‌شدند

پدر یکی از بیماران که فرزند ۱۲ساله و مبتلا به دیستروفی دوشن دارد، با بیان اینکه متأسفانه بیماری دیستروفی عضلانی، درمان قطعی ندارد و تنها می‌توان با استفاده از روش‌های درمانی و توان‌بخشی موجود، روند پیشرفت آن را کندتر کرد تا بیمار بتواند زندگی باکیفیت‌تری داشته باشد، به دو چالش اصلی بیماران در گفت‌وگو با «شرق» اشاره می‌کند: «چالش اول، هزینه‌های بسیار سنگین درمان و مراقبت است؛ انواع کاردرمانی، فیزیوتراپی، توان‌بخشی، آزمایش‌های ژنتیکی که باید چندین بار و با هزینه‌های بالا انجام شوند، تجهیزات پزشکی ویژه برای قلب و تنفس، و همچنین وسایل کمکی مانند ویلچر و تجهیزات جابه‌جایی، هزینه‌های گزافی دارند که اغلب از توان خانواده‌ها خارج است. با وجود چنین هزینه‌هایی، حمایت‌های دولتی بسیار محدود و ناکافی است و بیشتر این مخارج به دوش خانواده‌ها گذاشته می‌شود. درحالی‌که تأمین این نیازها برای تداوم زندگی روزمره و سلامت بیمار ضروری است، متأسفانه بسیاری از خانواده‌ها تحت پوشش هیچ نهاد حمایتی قرار ندارند».

زندگی کوتاه‌تر، درد بیشتر

او با اشاره به چالش دیگر یعنی دشواری در دسترسی به داروهای حیاتی، ادامه می‌دهد: «داروهای که می‌توانند روند بیماری را کندتر کنند، یا بسیار گران هستند یا به‌سختی در کشور پیدا می‌شوند. در بهترین حالت، این داروها به صورت تک‌نسخه‌ای و با قیمت بالا عرضه می‌شوند و اغلب باید از بازار آزاد تهیه شوند. آن‌سوی دیگر، تحریم‌ها، کمبود بودجه و نبود برنامه‌ریزی برای انتقال دانش و فناوری دارویی به کشور باعث شده است که روش‌های نوین درمانی و کارآزمایی‌های بالینی در ایران در دسترس نباشند. درحالی‌که در کشورهای دیگر ازجمله کشورهای همسایه، انواع کارآزمایی‌های بالینی در حال انجام است و بیماران می‌توانند از این مسیر به داروهای جدید دسترسی پیدا کنند که در ایران چنین امکانی فراهم نشده است».
به گفته این پدر، خانواده‌ها ناچارند هزینه‌ها و فشارهای روحی و جسمی بسیار را تحمل کنند که در بسیاری از موارد از توان آنها فراتر است. پیامد این وضعیت، کاهش کیفیت زندگی بیماران و در مواردی مرگ زودرس آنهاست؛ «در خبرها و برخی مقالات می‌خوانیم که میانگین طول عمر بیماران دوشن در ایران حدود ۲۰ سال است، درحالی‌که در سطح جهانی و حتی در کشورهای منطقه، این رقم به حدود ۴۰ سال یا بیشتر رسیده است؛ و بیماران در آن کشورها می‌توانند زندگی طولانی‌تر و باکیفیت‌تری داشته باشند».

خانواده‌های فرسوده

او به این نکته تأکید می‌کند که مشکلات خانواده‌های بیماران دوشن تنها به هزینه‌های سنگین درمان و دارو محدود نمی‌شود؛ «این خانواده‌ها و فرزندان‌شان با مجموعه‌ای از چالش‌های گسترده روانی، اجتماعی و فرهنگی مواجه‌اند. در جامعه‌هایی مانند ایران که زیرساخت‌های لازم برای زندگی افراد دارای معلولیت هنوز به‌خوبی فراهم نشده، این مشکلات عمیق‌تر است. ازجمله این چالش‌ها می‌توان به موانع تحصیلی و شغلی، نگرش نادرست اجتماعی و نبود امکانات شهری مناسب اشاره کرد. بسیاری از بیماران از فرصت‌های برابر آموزشی و شغلی محروم‌اند یا در محیط‌های کاری با تبعیض و حقوق پایین روبرو می‌شوند. در شهرها و روستاهای کوچک‌تر نیز نگاه جامعه گاه همراه با ترحم یا طرد است که نشان‌دهنده نیاز جدی به آموزش فرهنگی و آگاهی‌رسانی عمومی است».
او با بیان اینکه این وضعیت نیازمند توجه ویژه مسئولان، همکاری رسانه‌ها و افزایش آگاهی عمومی است تا بتوان شرایط عادلانه‌تر و انسانی‌تری برای زندگی این بیماران و خانواده‌های‌شان فراهم کرد، ادامه می‌دهد: «از نظر دسترسی شهری، هرچند در سال‌های اخیر نشانه‌هایی از پیشرفت در زمینه دسترسی شهری دیده می‌شود، اما بیشتر معابر و فضاهای عمومی همچنان برای تردد افراد دارای معلولیت مناسب‌سازی نشده‌اند. در کنار این مسائل، فشارهای روانی ناشی از تبعیض، انزوا و نگرانی‌های درمانی باعث بروز مشکلات روحی جدی در بیماران و خانواده‌های‌شان می‌شود؛ مشکلاتی که گاهی حتی از خود بیماری سنگین‌تر است».

درخواست دسترسی به درمان‌های جهانی

خانواده‌های بیماران دیستروفی قصد برگزاری تجمع اعتراضی دارند. آنها می‌گویند که تنها راه باقی‌مانده برای‌شان همین کار است: «ما تاکنون چند نوبت تجمع برگزار کرده‌ایم تا صدای خود را درباره کمبود داروهای حیاتی بیماران دیستروفی عضلانی به گوش مسئولان برسانیم. برخی از این تجمعات تا حدودی به نتیجه رسیده‌اند، اما بسیاری از مشکلات همچنان باقی است، درحالی‌که ما از سیستم دارو و درمان کشور انتظار داریم تا با همکاری با دستگاه‌های مرتبط، داروها و روش‌های درمانی جدیدتری که شرکت‌های داروسازی معتبر بین‌المللی در حال توسعه آنها هستند، وارد کشور شده و در دسترس بیماران در ایران نیز قرار بگیرد. چنین رویکردی می‌تواند امید تازه‌ای برای بیماران و خانواده‌های‌شان ایجاد کند و ایران را به مسیر استاندارد جهانی درمان بیماری‌های نادر نزدیک‌تر کند».
خانواده‌های بیماران دیستروفی دوشن امیدوار و چشم‌انتظارند تر وزارت بهداشت ایران هرچه سریع‌تر برای واردات و پوشش بیمه‌ای این دارو یعنی «آگامری» اقدام کند. دبیهی است که این دارو، درمان قطعی بیماری نیست، اما می‌تواند روند بیماری را کند کرده و از عوارض شدید ارثی‌های فعلی که بیماران ناچار به مصرف طولانی‌مدت آنها هستند، بکاهد. ورود این دارو می‌تواند گامی مثبت در راستای کاهش نگرانی خانواده‌ها و بهبود کیفیت زندگی فرزندان آنها باشد.

شکل‌های زندگی؛ درباره انتزاعیات مجازی و پدیده هوش مصنوعی

چگونه غول انسان شد؟

نادر شهرپوری (صدقی)

حیات بیولوژیک -طبیعی- زندگی می‌کنند، درحالی‌که انسان علاوه بر حیات بیولوژیک در اجتماع نیز حضور پیدا می‌کند و اساسا لازمه استمرار هستی‌اش زندگی اجتماعی است. اما این به آن معنا نیز نخواهد بود که انسان فاقد حیطه خصوصی است. مسئله اصلی آن است که آدمی در جمعی‌ترین موقعیتش دارای جهان فردی و در فردی‌ترین موقعیت‌هایش متأثر از اجتماع است. مهم مرزهای شکننده و متحولی است که حیطه فردی آدمی را از حیطه جمعی جدا می‌کند، مرزهایی که به هیچ رو ثابت، مشخص و صلب نیستند، بلکه بالعکس، مرزهای همواره شناور و شکننده‌اند. نکته مهم آنکه حد و حدود این مرزها را نته‌ها آدمی، بلکه در بیشتر مواقع موقعیت‌ها، اتفاقات و رخدادهایی تعیین می‌کنند که توان جابه‌جایی مرزها را دارند و می‌توانند موقعیت انسانی را در اجتماع تغییر دهند. ازجمله مواردی که مرزها جابه‌جا می‌شوند، تحولات اجتماعی و علمی و انقلابات، چه در عرصه فناوری و چه در عرصه جامعه است که می‌توانند حیطه‌های فردی و اجتماعی را متأثر از پیامدهای خود کنند. انقلابات عظیم در تکنولوژی، ایجاد فضای مجازی، هوش مصنوعی و... همین‌طور انقلابات مهم اجتماعی مانند انقلاب فرانسه، نمونه‌هایی شاخص از این سلسله تحولات‌اند.
انقلاب ۱۷۸۹ فرانسه فی‌الواقع آتشفشانی بود که در آن مرزها چنان جابه‌جا شدند که تا قبل از آن سابقه نداشت. در این شرایط نو، حیطه‌های زندگی فردی کم‌رنگ و به همان اندازه حیطه‌های جمعی پررونق شد تا به آن اندازه آدمی در دوران وقایع فراموش کند که دارای زندگی خصوصی است، زیرا که زندگی‌اش حتی زندگی شخصی‌اش تابعی از مشارکت عمومی می‌شود. شهروندان در این پیشامد با مشارکت خود به بسط حوزه‌های متنوع جمعی کمک می‌کنند، از این بابت انقلاب فرانسه را می‌توان نقطه عطفی در بسط فضای عمومی تلقی کرد. اما این انقلاب مانند هر انقلابی استثنا است و به طور طبیعی نمی‌تواند استمرار پیدا کند، زیرا اوضاع به روال عادی بازمی‌گردد و به موازات آن مرزهای شناور فردی-جمعی دستخوش جابه‌جایی می‌شوند. در این شرایط و در واکنش به گسترش فضای عمومی، حیطه‌های فردی می‌کوشند از تعلیق بیرون آمده، فعالیت خود را گسترش دهند. تنش میان مرزهای خصوصی و عمومی تشی دائمی است، تشی که آغاز دارد ولی انجام ندارد.

در دهه‌های اخیر به علت رشد روزافزون تکنولوژیک و پیشرفت‌های محیرالعقول علمی با نوع دیگری از جابه‌جایی مرزها روبه‌رو هستیم. در این شرایط فرد میان «خصوصی» و «عمومی» به شکل دیگر ادامه می‌یابد. به نظر می‌رسد درحال‌حاضر انتزاعیات مجازی چنان بر سرنوشت آدمی سیطره یافته‌اند که آدمی دوران کاملاً تازه‌ای را تجربه می‌کند. نیچه در «چنین گفت زرتشت» در

توصیف انسان می‌گوید «انسان چیزی است که بر آن چیره باید شد». این توصیف به‌واقع ولایش‌یافته همان تعریفی است که انتزاعیات غول‌آسا به طور ضمنی از جانوری به نام انسان می‌کنند و آن همان تعریف نیچه‌ای از انسان است، یعنی «موجودی که بر آن چیره باید شد». منتها با این تفاوت مهم که نیچه بشارت ظهور انسان متفاوت با همان «آبرانسان» را می‌دهد، درحالی‌که انتزاعیات غول‌آسا بشارت نمی‌دهند و مانند ایده پیشگویانه فرتیس لانگ در «متروپولیس» از هر وعده اوتوپایی بری‌اند: غولی که انسان شده، چگونه می‌تواند وعده خوشبختی به انسانی دهد که می‌خواهد بر او چیره شود! «چگونه انسان غول شد» عنوان کتابی است اثر دو نویسنده روس، ایلین و سگال، که در آن به موقعیت‌های انسانی در دوره‌های کلان تاریخی می‌پردازند. مضمون اصلی این کتاب ایده «تکامل» است، به این معنا که آدمی در مسیر پیشرفت می‌تواند بر همه موانع پیش‌رو غلبه کند و خود را در مسیر پیشرفتی رو به جلو قرار دهد. ایده اصلی این کتاب بر انسان و قابلیت‌های او متمرکز است، انسانی که به واسطه «کار» می‌کوشد آینده خود را بسازد که در آن آزاد شده و حیطه فردی‌اش در جمع شکوفا شود. از این بابت «چگونه انسان غول شد» واجد ایده‌های اوتوپایی است که در نهایت وعده چیره‌شدن انسان بر تمام موانع طبیعی و تاریخی را می‌دهد که طی آن سوزه بر ساختار غلبه می‌کند و غول می‌شود. کتاب «چگونه انسان غول شد» در زمانه‌ای نگاشته شد که خوش‌بینی غالب بود. گذشتہ از محتوای گسترده کتاب و فکت‌های تاریخی، عنوان آن کم‌کم‌ان تأمل‌برانگیز است و آن اینکه، آیا انسان غول می‌شود یا غول انسان می‌شود؟ اکنون به واسطه گسترش روزافزون شبکه‌های متنوع و سراسری انتزاعیات، آن جنبه از خوش‌بینی آدمی مبنی بر گسترش حیطه جمعی به حداقل رسیده و مرزهای شناور، عرصه اجتماعی را چنان تنگ کرده‌اند که گوئی آدمی در اجتماع حضور ندارد و فی‌الواقع غایب است. در این شرایط با حیطه‌های خصوصی فرددر از افرادی مواجه می‌شویم که به طور گسترده فضای جمعی را تحت سیطره‌های فردی خود قرار داده‌اند. این مسئله ازجمله دغدغه‌های متفکران معاصر ازجمله هابرماس و قبل از او هانا آرت است. نقد آرت‌ست از جهان معاصر نقد حیطه خصوصی است که در نهایت آدمی را به موجودی «در خود» بدل می‌کند که درآن‌صورت هر فرد تنها می‌کوشد جهان شخصی‌اش را گسترش دهد. از نظر هابرماس نیز این مسئله یعنی گسترش حیطه خصوصی، فضای گفت‌وگو و تعامل را به‌شدت ایزوله می‌کند. از نگاه او در انسان سیاسی، بنا بر همان تعریف ارسطویی، دیالوگ نقش مهمی ایفا می‌کند و اساسا این گفت‌وگو است که حیات انسان را سیاسی کرده و او را از حیطه بیولوژیک دور می‌کند. به نظر هابرماس در گفت‌وگوی متقابل ابعاد درونی آدمی بروز پیدا می‌کند و جهان خست‌ها نیز بیان می‌شود. اینکه در خشونت سراسری و تام و تمام جهان کنونی تا چه حد امکان گفت‌وگوی برابر مهیاست، می‌تواند سؤالی بس تأمل‌برانگیز و جدی باشد.

« چگونه انسان غول شد: داستان تکامل انسان» نوشته ایلین-سگال، کتابی است که مدت‌ها مورد توجه وعلاقه خوانندگان قرار داشت و ازجمله کتاب‌های مرجع به حساب می‌آمد.

مهم‌ترین ابرپروژه وزارت اقتصاد بر عهده سازمان امور مالیاتی کل کشور

تثبیت مدیریت سبحانیان در ادامه مسیر تحولی

دکتر سیدعلی مدنی‌زاده، وزیر اقتصاد در دومین جلسه کمیته بهره‌وری دستگاه‌های تابعه وزارت متبوع، ضمن تقدیر از رئیس سازمان امور مالیاتی کل کشور و خانواده نظام مالیاتی برای کسب مقام برتر در بین دستگاه‌های تابعه وزارت اقتصاد و اقدامات شگرف تحولی این سازمان در دو سال اخیر، از دکتر سبحانیان خواست که مهم‌ترین ابرپروژه وزارت اقتصاد یعنی هوشمندسازی و استقرار نظام نوین مالیاتی را در سه سال آینده به نتیجه برساند.

در این جلسه وزیر اقتصاد با بیان اینکه امتیاز بالای امسال سازمان امور مالیاتی کشور در کسب رتبه اول بهره‌وری به سبب حرکت به سمت هوشمندسازی نظام مالیاتی است، گفت: «همه کشور باید قدردان زحمات همکاران مالیاتی باشند، چون درآمد بودجه دولت وابستگی شدیدی به درآمد‌های مالیاتی که شما عزیزان با تلاش و درایت وصول می‌کنید، دارد. بدون تلاش کارکنان نظام مالیاتی معلوم نبود وضعیت اداره کشور به چه صورتی بوده. دکتر مدنی‌زاده در ادامه سخنان خود ضمن تأکید بر این نکته که برای هر دستگاه تابعه، یک برنامه سه‌ساله تدوین شده و مجموعه‌ای از پروژه‌ها به آنها اختصاص یافته است، گفت: «از مجموع حدود ۱۵۰ پروژه تعریف‌شده، شش پروژه را به‌عنوان «مگاپروژه» انتخاب کرده‌ایم که یکی از مهم‌ترین آنها، طرح استقرار نظام نوین مالیاتی و هوشمندسازی است. از رئیس کل سازمان امور مالیاتی می‌خواهم این پروژه را با اولویت نخست در دستور کار قرار دهند تا در پایان این دوره

رویداد

احیای نقش حمایتی انتشارات علمی و فرهنگی

نخستین فضای کار اشتراکی فرهنگ و فناوری با مشارکت انتشارات علمی و فرهنگی و شرکت نوآوری و کارآفرینی آرمانی شریف، آغاز به کار خواهد کرد. با امضای قرارداد مشارکت میان انتشارات علمی و فرهنگی و شرکت نوآوری و کارآفرینی شریف «پارادایس هاب» فاز اول نخستین فضای کار اشتراکی اختصاصی حوزه فرهنگ و فناوری در بهمن‌ماه امسال در وسعت ۹۰۰ متر مربع آغاز به کار خواهد کرد.

براساس این قرارداد که به امضای یکی از اعضای هیئت‌مدیره شرکت انتشارات علمی و فرهنگی و مدیرعامل شرکت نوآوری و کارآفرینی شریف رسیده، در فاز نخست سه طبقه از ساختمان مرکزی انتشارات علمی و فرهنگی به فضاهای کار اشتراکی با موضوع فرهنگ و فناوری اختصاص خواهد یافت. شرکت نوآوری و کارآفرینی شریف با بازسازی و آماده‌سازی سه طبقه از ساختمان مرکزی انتشارات علمی و فرهنگی این طبقات را به‌عنوان فضاهای کار اشتراکی برای حوزه‌های مرتبط با فرهنگ و فناوری آماده عرضه خواهد کرد. براساس این قرارداد و با اتمام فرایند آماده‌سازی، علاقه‌مندان به فعالیت در حوزه فرهنگ تهیه‌کنندگی و پدیدآوری در حوزه فرهنگ و هنر و پدیدآورندگان حوزه فناوری از ابتدای بهمن‌ماه می‌توانند از امکانات این فضاها استفاده کنند. در این فضاهای اشتراکی همه امکانات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری برای فعالیت خلاقانه در دو حوزه مذکور فراهم خواهد شد. این نخستین‌بار در کشور است که فضای کار اختصاصی برای فعالیت‌های مشترک میان فرهنگ و فناوری ایجاد می‌شود.

سیدجمال هادیان، مدیرعامل انتشارات علمی و فرهنگی، درباره این مشارکت گفت: هدف از انعقاد این قرارداد تنها عواید مادی نیست و در کنار عواید مادی چند هدف دنبال می‌شود. نخست، احیای نقش پدری و حمایتی انتشارات علمی و فرهنگی در درباره پدیدآورندگان جوان و علاقه‌مند به شنود عرصه‌های جدید فرهنگی، با استفاده از ظرفیت‌های حوزه فناوری، دوم، تقویت ساحات نو در حوزه فرهنگ با حضور جوانان مستعد، سوم، تقویت عرصه‌های جدید هوش مصنوعی، بیگ‌دیتا و اینترنت اشیا در حوزه فرهنگ، چهارم، امکان استفاده از مجموعه عظیم اسناد و اطلاعات ذخیره‌شده در انتشارات علمی و فرهنگی، پنجم، بازپیرایی برند انتشارات علمی و فرهنگی به‌عنوان مؤسسه‌ای که در هفت دهه گذشته همواره مبتکر عرصه‌های نو در حوزه فرهنگ بوده است.

انتشارات علمی و فرهنگی بعد از مدت‌ها که با مشکلات ساختاری و مالی روبه‌رو بود، از ابتدای سال ۱۴۰۴ و با استقرار تیم جدید مدیریتی با انجام اقدامات اصلاحی، مولدسازی امکانات و توسعه محصولات فرهنگی در مسیر احیا قرار گرفته است و پیش‌بینی می‌شود به‌زودی به دوران اوج و شکوه خود به‌عنوان یکی از بازیگران اصلی حوزه فرهنگ در ایران بازگردد.

آگهی انحصار وراثت

خانم منیر صالحی نژاد به شماره ملی ۴۱۳۰۹۶۹۹۴۳ به شرح دادخواست تقدیمی ثبت شده به کلاسه ۰۴۰۵۰۳۱ از این دادگاه درخواست کواهی حضر وراثت نموده و چنین توضیح داده که شادروان **خلیل شاهرخی یگانه** به کد ملی ۴۱۳۰۹۶۹۷۴۹ در تاریخ ۱۴۰۳/۸/۲۱ در اقامتگاه دائمی خود بدروند حیات گفته و ورثه حین الفوت آن منحصر است به:

- **داود شاهرخی یگانه** با کدملی ۰۰۸۲۶۹۰۲۴۳ متولد ۱۳۶۴ پسر متوفی
 - **مسعود شاهرخی یگانه** با کدملی ۰۰۱۸۱۷۱۸۶ متولد ۱۳۶۹ پسر متوفی
 - **منیر صالحی نژاد** با کدملی ۴۱۳۰۹۶۹۹۴۳ متولد ۱۳۴۷ همسر متوفی
 - **آذر بانو نوشمالی** با کدملی ۴۱۳۲۶۳۱۰۹۵ متولد ۱۳۲۸ مادر متوفی
 - **قربان شاهرخی یگانه** با کدملی ۴۱۳۲۶۲۸۵۹۰ متولد ۱۳۱۸ پدر متوفی
- پس از انجام تشریفات قانونی و انتشار یک نوبت آگهی در روزنامه و عدم وصول هرگونه لایحه یا اعتراض یا ارائه وصیت نامه سری با رسمی حسب کواهی متصدی در وقت فوق العاده شعبه هفتم دادگاه صلح به تصدی امضاءکننده زیر تشکیل و پس از ملاحظه پرونده کارکواهی مینماید که ورثه در گذشته منحصر به اشخاص / شخص یا شده در بالا بوده وارث دیگری ندارد و دارایی آن روانشاد پس از پرداخت و انجام حقوق و دیونیکه برتر که تعلق می‌گیرد.